

Súd: Okresný súd Levice
Spisová značka: 3Er/295/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4314206309
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 05. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Adriana Nagy
ECLI: ECLI:SK:OSLV:2014:4314206309.1

Uznesenie

Okresný súd Levice v exekučnej veci oprávneného: POHOTOVOSTĚ, s.r.o., IČO: 35807598, Pribinova 25, 811 09 Bratislava, zastúpený v konaní Advocate, s.r.o. so sídlom Pribinova 25, 811 09 Bratislava, proti povinnému: Q. M., N.. XX.XX.XXXX, A. W. XXX/XX, C. R., o vymoženie sumy 234 eur s príslušenstvom takto

rozhodol:

Súd žiadosť súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie doručenú Okresnému súdu Levice dňa 19.03.2014 z a m i e t a.

odôvodnenie:

Súdny exekútor JUDr. Rudolf Krutý, so sídlom Exekútorského úradu v Bratislave, Záhradnícka 60, 821 08 Bratislava, Ex 3867/14 požiadal súd o vydanie poverenia na vykonanie exekúcie na základe návrhu oprávneného na vymoženie sumy 234 eur s príslušenstvom na základe exekučného titulu, ktorým je rozhodcovský rozsudok pod sp.zn. SR11864/11 zo dňa 16.3.2012 vydaný Stálym rozhodcovským súdom zriadeným zriaďovateľom Slovenská rozhodcovská a.s. so sídlom Karloveské rameno 8, 841 04 Bratislava, IČO: 35 922 761. Uvedeným exekučným titulom rozhodca zaviazal povinného zaplatiť oprávnenému sumu 234 eur s príslušenstvom.

Z odôvodnenia predmetného rozhodnutia vyplýva, že právny vzťah medzi účastníkmi vznikol na základe zmluvy o úvere č. 403700202 zo dňa 19.02.2010. Predmetnú zmluvu o úvere zabezpečuje zmenka vystavená dňa 19.2.2010, kde žalovaný / povinný / vystupuje ako vystaviteľ a žalobca / oprávnený / ako remitent. Žalovaný si svoju povinnosť vyplývajúcu zo záväzkového vzťahu riadne a včas neplnil, čím sa stali všetky aj neuhradené splátky splatnými v celku. V odôvodnení sa ďalej uvádza, že účastníci konania sa dohodli, že všetky spory, ktoré vzniknú z tejto zmluvy, vrátane sporov o jej platnosť, výklad alebo zrušenie, ako aj spory, ktoré vzniknú z dohody o vyplnení zmenky zabezpečujúcej túto úverovú zmluvu a uplatnenia práv z takto vyplnenej zmenky, vrátane sporov o jej platnosť, výklad alebo zrušenie, budú riešené pred Stálym rozhodcovským súdom, zriadeným spoločnosťou Slovenská rozhodcovská a.s., ak žalujúca strana podá žalobu na rozhodcovskom súde. Tento rozhodol a priznal oprávnenému hore špecifikované plnenia.

Podľa § 41 ods. 2 písm. d) Exekučného poriadku /ďalej len EP / podľa tohto zákona možno vykonať exekúciu aj na podklade vykonateľných rozhodnutí rozhodcovských komisií a zmierov nimi schválených

Podľa § 44, odsek 2 EP, súd preskúma žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, návrh na vykonanie exekúcie a exekučný titul. Ak súd nezistí rozpor žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie alebo návrhu na vykonanie exekúcie alebo exekučného titulu so zákonom, do 15 dní od doručenia žiadosti písomne poverí exekútora, aby

vykonal exekúciu. Ak súd zistí rozpor žiadosti alebo návrhu alebo exekučného titulu so zákonom, žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie uznesením zamietne. Proti tomuto uzneseniu je prípustné odvolanie.

Exekučný súd na základe citovaných ustanovení z úradnej povinnosti - ex offio skúmal, či žiadosť o vydanie poverenia, návrh na vykonanie exekúcie a exekučný titul sú v súlade so zákonom a zistil, že uvedené podania nie sú v súlade so zákonom, pretože vychádzajú z exekučného titulu - rozhodcovského rozsudku, ktorý čiastočne zaväzuje povinného na plnenia ktoré sú v rozpore so zákonom a dobrými mravmi, teda na plnenia právom nedovolené, čo znamená, že exekučný titul má vady z materiálnej stránky. Exekučný titul sa totiž skúma z materiálnej a formálnej stránky. Z formálnej stránky sa skúma či exekučný titul v tomto prípade rozhodcovský rozsudok má všetky formálne náležitosti ktoré vyžaduje § 34 Rozhodcovského poriadku a z materiálnej stránky, či exekučný titul v tomto prípade rozhodcovský rozsudok má splnené všetky hmotnoprávne predpoklady exekučného titulu a to napríklad jeho rozpor s právom, t.j. dovolenosť, či rozpor s dobrými mravmi a podobne.

Podľa § 2 písm. a), b) zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov (ďalej len ako „zákon o spotrebiteľských úveroch“), na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky, úveru alebo v inej právnej forme, zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom.

Podľa § 2 zákona o spotrebiteľských úveroch, spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania.

Podľa § 53 ods. 1, 4 písm. r) Občianskeho zákonníka spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné zmluvné podmienky individuálne dohodnuté. Za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré vyžadujú v rámci dojednanej rozhodcovskej doložky od spotrebiteľa, aby spory s dodávateľom riešil výlučne v rozhodcovskom konaní.

Podľa čl. 6 ods.1., smernice Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách (ďalej len ako „smernica“), členské štáty zabezpečia, aby nekalé podmienky použité v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľom zo strany predajcu alebo dodávateľa podľa ich vnútroštátneho práva, neboli záväzné pre spotrebiteľa a aby zmluva bola

podľa týchto podmienok naďalej záväzná pre strany, ak je jej ďalšia existencia možná bez nekalých podmienok.

Podľa čl. 2. písm. a) smernice, na účely tejto smernice „nekalé podmienky znamenajú zmluvné podmienky definované v článku 3.

Podľa čl. 3 ods. 1., zmluvná podmienka, ktorá nebola individuálne dohodnutá sa považuje za nekalú, ak napriek požiadavke dôvery spôsobí značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach strán vzniknutých na základe zmluvy ku škode spotrebiteľa.

Podľa čl. 3 ods. 3. smernice, príloha obsahuje indikatívny a nevyčerpávajúci zoznam podmienok, ktoré môžu byť považované za nekalé.

Podľa prílohy smernice 93/13/EHS ods.1 písm. q), neposkytnúť spotrebiteľovi právo alebo mu brániť v uplatňovaní práva podať žalobu alebo podať akýkoľvek iný opravný prostriedok, najmä vyžadovať od spotrebiteľa, aby riešil spory neupravené právnymi ustanoveniami výhradne arbitrážou, nevhodne obmedzovať prístup k dôkazom alebo ukladať mu povinnosť dôkazného bremena, ktoré by podľa práva, ktorým sa riadi zmluvný vzťah, malo spočívať na inej zmluvnej strane.

Súd preskúmal predmetnú žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, návrh na vykonanie exekúcie a exekučný titul v zmysle ustanovenia § 44 ods.2 Exekučného poriadku, pričom zistil nasledovný skutkový stav: oprávnený ako dodávateľ a povinný ako spotrebiteľ uzavreli dňa 19.02.2010 zmluvu o úvere zabezpečenú zmenkou vystavenou dňa 19.2.2010. Z obsahu zmluvy vyplýva, že medzi účastníkmi bola uzatvorená zmluva o spotrebiteľskom úvere (§2 písm. a) zákona o spotrebiteľských úveroch, nakoľko v danom prípade je veriteľ - oprávnený podnikateľom (podľa výpisu z obchodného registra) a považuje sa teda za dodávateľa a dlžník - povinný je jednoznačne spotrebiteľ v súlade s § 52, ods. 3,4 OZ a § 3, ods. 1,2 zákona o spotrebiteľských úveroch, pričom veriteľ dočasne poskytol dlžníkovi peňažné prostriedky vo forme odloženej platby , úveru, pôžičky alebo v inej právnej forme.

Rozhodcovská doložka je súčasťou obsahu formulárovej zmluvy, ktorú oprávnený v rámci svojej podnikateľskej činnosti používa v prípadoch uzatvárania zmlúv rovnakého druhu a neurčitého počtu. Podľa názoru súdu je však dojednanie rozhodcovskej doložky v spotrebiteľskej zmluve neprijateľnou podmienkou, ktorá je zmysle §53 ods. 5 Občianskeho zákonníka neplatná. Svoj názor súd opiera o to, že spotrebiteľ sa v porovnaní s dodávateľom nachádza v znevýhodnenom postavení, pokiaľ ide o vyjednávaciu silu, ale aj úroveň informovanosti, a táto situácia ho vedie k prístupiu na podmienky vopred pripravené dodávateľom bez toho aby mohol podstatným spôsobom ovplyvniť ich obsah.

Treba tiež uviesť, že na spotrebiteľské právne vzťahy sa vždy aplikujú spotrebiteľské právne normy a preto sa vždy použijú ustanovenia o spotrebiteľskom práve a ustanovenia, ktoré sú pre spotrebiteľa výhodnejšie a v jeho prospech a to bez ohľadu na to podľa akých zákonov bola spotrebiteľská zmluva uzavretá a bez ohľadu na to , či došlo k tzv. voľbe práva, alebo či sa jedná o tzv. absolútny obchod. Na základe uvedeného nemá význam ani skutočnosť, že Zmluva o úvere je tzv. absolútny obchod podľa Obchodného zákonníka, alebo či došlo k tzv. voľbe práva
3Er/295/2014

medzi účastníkmi. Rovnako nemá význam, že si oprávnený v rozhodcovskom konaní uplatnil svoju pohľadávku ako pohľadávku zo zmenky vystavenej podľa zákona č. 191/1950 Zb. o zmenkách a šekoch. V takomto prípade ide o rozpor so zákonom, resp. o snahu obísť právne normy o spotrebiteľských právnych vzťahoch. Normy spotrebiteľského práva sú špeciálnymi ustanoveniami aj vo vzťahu k Obchodnému zákonníku aj vo vzťahu k zmenkovému zákonu, pričom tu stále platí právna zásada, že sa použije špeciálna právna úprava pred všeobecnou.

Znenia spotrebiteľských právnych noriem sú všeobecne známe a preto aj oprávnený - dodávateľ by mal uzatvárať zmluvy a podmienky v nich v súlade s ustanovenia spotrebiteľského práva a nie v rozpore s ním. Takýto výklad je aj v súlade so smernicou Rady Európskej únie č. 93/13 EHS o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách a to najmä článkom 3 ods. 1, ktorý ustanovuje, že zmluvná podmienka, ktorá nebola individuálne dohodnutá sa považuje za nekalú, ak napriek požiadavke dôvery spôsobí značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach strán vznikajúcich na základe zmluvy, ku škode spotrebiteľa. Uvedená smernica bola prebratá do nášho právneho poriadku zákonom č. 150/2004 Z.z., ktorý novelizoval Občiansky zákonník a okrem toho má smernica aj tzv. nepriame účinky, takže je záväzná pre SR a slúži aj ako interpretačné pravidlo pre výklad spotrebiteľských právnych vzťahov.

Svoj názor o neprimeranej povahe predmetnej rozhodcovskej doložky súd opiera aj o stanovisko Súdneho dvora (ES) vo veci C-243/08 zo dňa 04.06.2009 Pannon GSM Zrt. proti Erzsébet Sustikné Győrfi bod 40, v ktorom Súdny dvor konštatuje, že vopred stanovená podmienka v zmluve uzatvorenej medzi spotrebiteľom a dodávateľom v zmysle smernice (93/13/ES), ktorá nebola individuálne dohodnutá a ktorá priznáva právomoc pre všetky spory vyplývajúce zo zmluvy súdu, v obvode ktorého sa nachádza sídlo predajcu alebo dodávateľa, spĺňa všetky podmienky, aby mohla byť z hľadiska smernice 93/13/EHS kvalifikovaná ako nekalá. Teda podľa stanoviska Súdneho dvora spĺňa v zmysle smernice všetky podmienky „nekalosti“ už len dojednanie, že príslušným na riešenie sporov zo spotrebiteľskej

zmluvy je všeobecný súd v obvode ktorého má dodávateľ sídlo, a teda nie všeobecný zákonný súd spotrebiteľa. V rozhodovanej veci na základe dodávateľom vopred stanoveného obsahu rozhodcovskej doložky nielenže nerozhodoval všeobecný súd, ale rozhodoval rozhodcovský súd zvolený oprávneným. Je namieste si uvedomiť aj okolnosť, že zriaďovateľom rozhodcovského súdu, ktorý v predmetnej veci rozhodoval je podnikateľský subjekt - obchodná spoločnosť, právnická osoba založená v zmysle Obchodného zákonníka za účelom podnikania, ktorého cieľom je dosahovanie zisku. Zámerom zákonodarcu v zmysle § 35 zákona o rozhodcovskom konaní nebolo bezvýhradne viazať všetky štátne orgány účinkami rozhodcovského rozsudku, čo je pochopiteľné s ohľadom na to, že rozhodcovský súd je súkromnoprávny orgán a rozhodcovské konanie je súkromnoprávnym konaním. Je preto nezlučiteľné s povahou právneho štátu, aby boli súkromnoprávne orgány mocensky postavené plnohodnotne na úroveň orgánom disponujúcich verejnou mocou .

V danom prípade je neprijateľnou zmluvnou podmienkou práve samotná rozhodcovská doložka , ktorá splyva s ostatnými podmienkami v štandardnej zmluve a znemožňuje voľbu spotrebiteľa dosiahnuť rozhodovanie sporu štátnym súdom, ak dodávateľ ešte pred spotrebiteľom podal žalobu na rozhodcovskom súde. Spotrebiteľ mohol zmluvu ako celok odmietnuť alebo sa podrobiť všetkým Všeobecným obchodným podmienkam, resp. rozhodcovskému konaniu, ak ho vyvolal dodávateľ ako prvý.

Súd ďalej zistil, že uvedená zmluva obsahuje neprimerané podmienky (§ 53 OZ) a to dojednania o sankciách - zmluvných pokutách vo VOP a dojednania o zabezpečení úveru blankozmenkou vo VOP, ktoré neboli individuálne dojednané a spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Takéto neprimerané podmienky sú absolútne neplatné (§ 53, odsek 5 OZ) a z tohto dôvodu v tejto časti exekučný titul - rozhodcovský rozsudok zaväzuje na plnenie ktoré je právom nedovolené a je v rozpore so zákonom § 53, odsek 1, odsek 4, písmeno k) a odsekom 5 OZ aj v rozpore s dobrými mravmi podľa § 39 a § 3 OZ a v rozpore so smernicou Rady EÚ č.93/13/1984 EHS.

Rovnako súd považuje z tých istých dôvodov za neprijateľnú podmienku aj celú dohodu o zabezpečení úveru blankozmenkou a predovšetkým dohodu o ľubovoľnom vyplnení zmenkovej sumy vyplývajúcej z pohľadávky veriteľa zo zmluvy o úvere. Takéto zabezpečenie úveru spôsobuje celkom zjavne nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa. Nie je možné v spotrebiteľskom práve kumulovať a nabaľovať sankcie a zabezpečenia za to isté porušenie zmluvy zo strany spotrebiteľa tak, že to má za následok platiť ako kompenzáciu tak vysoké sumy oproti sume reálne poskytnutého úveru, respektíve aj oproti sume pozostávajúcej z reálne poskytnutého úveru, zmluvnej odmeny a poplatku za uzavretie zmluvy. Takýmto spôsobom ide o neprimerané podmienky, ktoré sú neplatné.

Ide všetko o neprijateľné podmienky, ktoré spôsobuje hrubý nepomer a nerovnováhu v právach a povinnostiach účastníkov zmluvy a sú teda neplatné pre rozpor so zákonom a to konkrétne § 53, odsek 1, odsek 4, písmeno k) a odsekom 5 Občianskeho zákonníka a okrem toho sú aj v rozpore s dobrými mravmi podľa § 39 a § 3 Občianskeho zákonníka a v rozpore so smernicou Rady EÚ č.93/13/1984 EHS o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách.

Napriek tomu, že zmluva je v záhlaví označená ako „úverová“, teda uzavretá podľa ustanovení § 497 a nasl. Obchodného zákonníka č.513/1991Zb.z. a malo by sa jednať o tzv. absolútny obchod podľa § 261, odsek 3, písm. c) Obchodného zákonníka, ktorý by sa mal podľa klasického chápania spravovať výlučne len Obchodným zákonníkom bez ohľadu na postavenie jej účastníkov, t.j. bez ohľadu či sa jedná o podnikateľa alebo nepodnikateľa, ide tu o spotrebiteľskú zmluvu. Tak ako to bolo už vyššie uvedené, svojou povahou s ohľadom na postavenie účastníkov zmluvy a jej obsah ide jednoznačne o spotrebiteľskú zmluvu a vzťah medzi veriteľom - dodávateľom - podnikateľom a dlžníkom - spotrebiteľom a preto sa na tento vzťah použijú ustanovenia spotrebiteľského práva.

Podľa § 39 Občianskeho zákonníka č.40/1964 Zb. (ďalej len OZ) , neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

Podľa § 3, odsek 1 Občianskeho zákonníka č.40/1964 Zb. (ďalej len OZ) , výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

Podľa odseku 2 , fyzické a právnické osoby, štátne orgány a orgány miestnej samosprávy dbajú o to, aby nedochádzalo k ohrozovaniu a porušovaniu práv z občianskoprávných vzťahov a aby sa prípadné rozpory medzi účastníkmi odstránili predovšetkým ich dohodou.

3Er/295/2014

Podľa § 52, odsek 1 Občianskeho zákonníka č.40/1964 Zb. (ďalej len OZ) , spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadne na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa § 52, odsek 2 OZ , ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obratom, alebo účelom je obchádzať tohto ustanovenia, sú neplatné.

Podľa § 54, odsek 1 OZ, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

Podľa § 54, odsek 2 OZ , v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Podľa § 53, odsek 1 OZ, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa a ďalej len „ neprijateľná podmienka“). To neplatí, ak ide o predmet plnenia, cenu plnenia alebo ak boli neprijateľnú podmienky individuálne dojednané.

Podľa § 53, odsek 2 OZ, za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť sa oboznámiť pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah.

Podľa § 53, odsek 4, písmeno k) OZ , za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú mimo iného aj tie, ktoré požadujú od spotrebiteľa, ktorý nesplnil svoj záväzok, aby zaplatil neprimerane vysokú sumu ako sankciu spojenú s nesplnením jeho záväzku.

Podľa § 53, odsek 5 OZ , neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Podľa § 2 zákona č.258/201 Z.z. o spotrebiteľských úveroch (ďalej len ZSU) , na účely tohto zákona sa rozumie

a) spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky, úveru alebo v inej právnej forme,
b) zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom.

Podľa § 3 zákona č.258/201 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, odsek 1, veriteľom je fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojho

podnikania;3) v závislosti od formy poskytovaného spotrebiteľského úveru môže byť veriteľom aj predávajúci. 4)

odsek 2 , spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania.

V prílohe Smernice Rady Európskej únie, v bode 1, písmeno e) je stanovené, že : Nekalá podmienka uvedená v článku 3 smernice je okrem iných aj požiadavka na spotrebiteľa, ktorý nesplnil svoj záväzok, aby zaplatil neprimerane vysokú sumu ako kompenzáciu.

Treba uviesť, že takýto postup a chápanie v exekučných konaniach na základe rozhodcovských rozsudkov pri spotrebiteľských právnych vzťahov vyplýva aj z judikatúry súdov Európskej únie, napríklad rozsudok Súdneho dvora, v prípade Asturcom Telecomunicaciones SL proti Cristina Rodríguez Nogueira, číslo : C-40/08.

Uvedené ustanovenia sa totiž použijú vždy ak ide o spotrebiteľský právny vzťah medzi spotrebiteľom - dlžníkom a veriteľom. Treba pritom zdôrazniť, že tieto právne normy o spotrebiteľských právnych vzťahoch v zákone o spotrebiteľských zmluvách a v Občianskom zákonníku sú kogentnými právnymi normami, ktoré teda nie je možné zmeniť dohodou zmluvných strán a ani inak. .

V zmysle vyššieho uvedeného oprávnený nepreukázal splnenie podmienok na vydanie poverenia na vykonanie exekúcie podľa exekučného titulu, ktorým v danej veci je rozhodcovský rozsudok a preto súd žiadosť súdneho exekútora o vydanie poverenia zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu možno podať odvolanie v lehote do 15 dní odo dňa jeho doručenia v 3-och písomných vyhotoveniach na Okresnom súde Levice.

Podľa § 205 ods. 1 O.s.p. v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť; proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.